

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-06-12
Besvaras senast
2019-06-19 kl. 12.00

Till kultur- och demokratiminister Amanda Lind (MP)

2018/19:754 Folkbildningens roll i det framtida nordiska utbildningssamarbetet

Utifrån det svenska ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet 2018 har regeringen ansvarat för framtagandet av ett program för utbildning och forskning (ANP 2017:787) för det framtida nordiska utbildningssamarbetet. Programmet uttrycker ambitionen att sätta kunskap i fokus och att stärka Norden som kunskapsregion.

Två stora framtidsfrågor identifierades för Sverige att lyfta fram för sektorn under 2018: den gemensamma forskningspolitiken och högnivågruppens rapport om framtiden för det nordiska utbildningssamarbetet. Högnivågruppen presenterade en rad rekommendationer under sex punkter med huvudrubrikerna: Ministerrådsmöten och processer för samarbetet, En gemensam utbildnings- och arbetsmarknad i Norden, Behov av gemensamt kunskapsunderlag, Nordiska digitala plattformar för utbildning, Universitetssamarbete, Innovation och forskarutbildning samt Nordisk identitet och bildning.

Arbetet med det nordiska utbildningssamarbetet har nu övergått till Island som under 2019 övertagit ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet. I de skrivelser som Sveriges regering publicerade under 2018 finns mycket som är gott och relevant för de nordiska länderna att samarbeta kring. Något som saknas är emellertid ett tydligt ställningstagande för folkbildningen i form av vuxenutbildning av studieförbund och folkhögskolor.

Folkbildningen är fri och frivillig samt har individen och gruppen i fokus för lärandet. Människor deltar av fri vilja i lärandeprocesser som inbegriper socialt samspel, samarbete, diskussion och reflektion, frivilliga möten som utvecklar både människor och samhällen. Folkbildningen bidrar till att utjämna utbildningsklyftorna och höja utbildningsnivån i samhället. Ofta arbetar folkbildningen uppsökande för att nå relevanta målgrupper, till exempel personer med låg eller ofullständig utbildning, nya medborgare och människor som har svårt att etablera sig på arbetsmarknaden. I Sverige föreligger en angelägen uppgift att överbrygga det kompetensgap som föreligger hos många nyanlända i förhållande till de kunskapskrav som råder på arbetsmarknaden i Norden. Att inte placera folkbildningen som en central aktör för vuxenutbildning framstår som kontrasterar hur Sverige under sitt ordförandeskap under 2018 framhöll vikten av ett inkluderande Norden.

Med anledning av detta vill jag fråga kultur- och demokratiminister Amanda Lind:

Tänker ministern, mot bakgrund av det som har framförts, ta några initiativ för att inom ramen för den vidare utvecklingen av det nordiska utbildningssamarbetet under Islands ledning väcka frågan om folkbildningens roll i Norden?

.....

Gudrun Brunegård (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander